

FASCINANTA CĂLĂTORIE PRIN CREDINȚĂ
A UNUI NOMAD

AVRAAM

CHARLES R.
SWINDOLL

IMAGO DEI
ORADEA, 2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SWINDOLL, CHARLES R.

Avraam : fascinanta călătorie prin credință a unui nomad /

Charles R. Swindoll. - Oradea : Imago Dei, 2015

ISBN 978-606-8314-22-8

222 Avraam

929 Avraam

Originally published in the U.S.A. under the title:

Abraham, by Charles Swindoll

Copyright © 2014 by Charles Swindoll

Romanian edition © 2015 by Sc Optim Multiserv SRL - Editura Imago Dei
with permission of Tyndale House Publishers, Inc. All rights reserved.

Author photograph by David Edmonson copyright © 2010.

All rights reserved.

Avraam : fascinanta călătorie prin credință a unui nomad

Charles R. Swindoll

Copyright © 2014 Charles Swindoll

Ediția în limba română © 2015 SC Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei
cu permisiunea Tyndale House Publishers, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Editura Imago Dei

str. Pascal, nr. 18, X 84, ap. 7

410444 Oradea, Bihor, România

Tel.: 0359-422337

E-mail: office@imagodei.ro

Pagina web: WWW.IMAGODEI.RO

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Imago Dei.*

Traducerea: Marcel Eugen Budea

Editarea: Oana Ecaterina Brîndaș

Tehnoredactarea: Marcel Eugen Budea

ISBN 978-606-8314-22-8

Una dintre cele mai mari bucurii și împliniri ale vieții mele este să slujesc ca pastor al Bisericii Stonebriar Community Church, pe care am fondat-o în octombrie 1998. Sunt uimit de creșterea, generozitatea, profunzimea și puterea acestui trup extraordinar. Doar minunatul nostru Dumnezeu ar fi putut aduce laolaltă multitudinea elementelor care formează și susțin în prezent această lucrare. Dumnezeu – și numai Dumnezeu – merită toată lauda și toată gloria.

În mod deosebit sunt mulțumitor celor care slujesc ca prezbiteri. Acești oameni îi sprijină pe pastori și pe angajați și îi ajută să păstreze o perspectivă corectă asupra lucrurilor. Ei se roagă cu credincioșie și slujesc fără a aștepta sau a primi o recunoaștere deschisă a meritelor. Ei veghează asupra lucrării fără a avea agende proprii. Ei sunt cei ce iau decizii înțelepte fără a avea motive ascunse sau legaliste. Este un privilegiu deosebit să slujesc alături de acești bărbați care ne arată ce înseamnă să fim lideri evlavioși și binevoitori, care Îl iubesc pe Cristos și îi iubesc pe oamenii Săi.

Cu gratitudine și profund respect, dedic această carte acestor zece bărbați: Jim Byrd, Ralph Ehren, Jim Goodyear, Jim Gunn, Dave Hammock, Jay Madden, Sam Mathai, Russell Patterson, Steve Raffaele și Stan Toussaint.

CUPRINS

	Introducere	7
CAPITOLUL 1	La drum... fără a ști încotro	15
CAPITOLUL 2	Când cei credincioși cad	29
CAPITOLUL 3	O decizie care a condus la un dezastru	41
CAPITOLUL 4	Avram cel mărinimos	55
CAPITOLUL 5	Putem vorbi?	67
CAPITOLUL 6	Alegarea înaintea lui Dumnezeu	81
CAPITOLUL 7	Aprofundând relația cu Dumnezeu	93
CAPITOLUL 8	Una dintre acele zile de la extaz la agonie	107
CAPITOLUL 9	Ce se întâmplă atunci când ne rugăm?	121
CAPITOLUL 10	Când fosele se revarsă	133
CAPITOLUL 11	Bocetul a două cetăți	147
CAPITOLUL 12	Cum să învingem periculoșii curenți de adâncime ai depravării	161
CAPITOLUL 13	Neascultarea, un deja vu	173
CAPITOLUL 14	E băiat!	185
CAPITOLUL 15	Păcat iertat... consecințe care rămân	199
CAPITOLUL 16	Când Dumnezeu spune: „Să mergem!”	211
CAPITOLUL 17	O familie a credinței sănătoasă	223
CAPITOLUL 18	Despre cum să-ți descoperi tovarășul de viață	235
CAPITOLUL 19	Ce mod minunat de a muri!	247
CAPITOLUL 20	Portretul unui erou... cu negi și toate celelalte	259
	Mulțumiri	273
	Anexă	275
	Note	281
	Despre autor	287

INTRODUCERE

Oliver Cromwell, un soldat britanic și om de stat din secolul al XVII-lea, a devenit renumit pentru autenticitatea și transparența sa. Odată, exasperat fiind de rigorile politicii și supărat pe colegii săi, s-a dus înaintea lor în Parlament și le-a spus: „Aș fi fost mai bucuros să fi trăit într-un capăt de țară și să păstoresc o turmă de oi, decât să-mi asum răspunderea pentru un asemenea guvern.”¹ Mai târziu, pe când poza pentru a i se face portretul, se spune că Cromwell i-ar fi spus pictorului: „Domnule Lilly, doresc să vă folosiți toată îndemânarea ca să mă pictați exact așa cum sunt, fără a încerca deloc să mă flatați. Vă rog să-mi surprindeți toate iregularitățile și toți negii, și să mă pictați exact așa cum mă vedeți. Altfel nu vă voi plăti nimic pentru portret.”²

Scriptura nu-și permite să ne spună basme. Este o carte despre viața reală.

Admir oamenii care sunt autentici și transparentți și mă delectez cu biografiile care zugrăvesc personajele istorice așa cum au fost ele în realitate. Pune aceste două calități între copertile unei cărți și eu nu o voi mai lăsa din mână. Nu-mi oferi o versiune poleită a vieții unei persoane. Vreau oameni descriși așa cum sunt, „cu negi, coșuri și toate celelalte”.

În felul aceste ne descrie Biblia *toate* personajele sale. Scriptura nu-și permite să ne spună basme. Este o carte despre viața reală,

care surprinde oameni reali ce trec prin experiențe reale într-o lume reală. Ne spune adevărul gol-goluț despre eroii ei, chiar și atunci când acest adevăr se dovedește a fi unul incomod sau neatrăgător. Când vezi viețile prezentate, capeți o perspectivă de ansamblu asupra istorisirilor – fără minciuni sau modele artificiale. Fiecare dintre bărbații și femeile din Biblie este precum Ilie, pe care apostolul Iacov l-a descris ca „un om cu aceleași slăbiciuni ca și noi” (Iac. 5:17).

Biblia ne relatează istoria vieții acestor oameni pentru că și noi suntem asemenea lor, iar experiențele prin care au trecut ne ajută să ne înțelegem pe noi înșine, nevoile noastre și relația noastră cu Dumnezeu. Același lucru poate fi spus despre biografii în general, dar acest aspect este mai ales valabil în cazul biografiilor personajelor istorice din Scriptură, ceea ce ar putea explica de ce am scris atât de multe biografii. Cred că un studiu atent al vieții unei persoane – în special al persoanelor care au contribuit la modelarea lumii noastre de azi – poate fi una dintre cele mai bune investiții a timpului nostru. Prin urmare, sunt rare perioadele în care nu citesc o biografie.

Deoarece am citit așa de multe biografii, am descoperit că multe lucruri din viață sunt ciclice; istoria se repetă. Dobândesc înțelepciune aflând cum o altă persoană a depășit o perioadă dificilă; sau cum un bărbat sau o femeie însemnată a reacționat la critică; sau cum o persoană, deși respectată și celebră, a evitat cursa egoistă a aroganței sau îngâmfării.

Am ajuns să înțeleg că există cel puțin patru beneficii de care am parte ca urmare a studierii biografiilor.

O biografie bună transpune adevărul în viață.

Discuțiile teologice pot fi plictisitoare sau prea teoretice. Adevărurile discutate pot fi valide, dar ele pot deveni groaznic de sterile și de abstracte. Asemenea plantelor, adevărurile teologice aparțin țărâniei. Adevărurile biblice înfloresc în solul vieții reale, unde sunt aduse la viață. Înfloresc și poartă rod. Unul dintre mentorii mei, dr. Howard Hendricks, obișnuia să-și motiveze studenții cu porunca: „Întrupați adevărul.” A *întrupa* înseamnă a face ca ceva să ia trup. Nu doar discuți despre adevăr, ci faci ca adevărul să devină un trup viu pentru ca alții să poată fi atrași spre Autorul adevărului.

De exemplu, aş putea predica sau aş putea scrie o serie despre suferinţă. Oamenilor le-ar plăcea să asculte sau să citească şi ar face tot ce le stă în putinţă pentru a-şi păstra interesul, dar totuşi nu s-ar produce o schimbare semnificativă. Pe de altă parte, atunci când am scris o biografie despre Iov, adevărul despre suferinţă a prins viaţă. Cititorii s-au conectat la această relatare autentică a suferinţei, iar ea a rezonat cu propriile lor experienţe. De aceea o biografie întrepează adevărul biblic, teologic.

O biografie bună creează o înrudire mai apropiată cu oamenii pe care i-am admirat de la distanţă.

Când studiem viaţa unei persoane din Biblie, avem senzaţia că am întâlnit un prieten. Această prietenie poate deveni una deosebit de intimă. Dacă citeşti o biografie folosindu-ţi puţin imaginaţia, plasându-te în lumea subiectului, începi să simţi o anumită contopire cu el sau cu ea – chiar dacă este vorba de cineva extraordinar precum un profet ca Ilie, un lider ca Moise sau o doamnă curajoasă precum Estera. Dintr-odată simţi o înrudire cu acea persoană, o prietenie plină de respect şi graţitudine.

O biografie bună ne oferă stabilitate atunci când trecem prin experienţe similare.

Dacă studiezi viaţa lui David, îţi dai seama că nu eşti singur atunci când îţi pierzi copilul. Copilaşul său, care era încă în scutece, a murit după o boală scurtă, dar gravă. Sau poate că lucrezi pentru un şef imposibil – cineva dezechilibrat emoţional care reuşeşte cumva să îşi menţină poziţia de putere. În anii săi de adult tânăr, David l-a slujit pe împăratul Saul, care a devenit paranoic, şi a urmărit obsesiv, timp de mai bine de 12 ani, să-i curme viaţa. Studiază experienţele lui David din această perioadă tranzitorie, între 17 şi 30 de ani, înainte de a urca pe tronul Israelului şi vei afla cum să te raportezi la un superior opresiv.

Poate că ai o relaţie tensionată cu mama ta. Aşa a avut şi Esau. Biografia sa îţi va da mai multă lumină. Sau, dacă eşti certat cu un coleg de muncă sau cu un alt creştin, studiază viaţa lui Barnaba şi a lui Pavel. Aceştia au avut păreri diferite şi, cu obstinaţie, au refuzat să cedeze unul în faţa celuilalt. Ei s-au despărţit din cauza acestei neînţelegeri şi n-au mai lucrat niciodată împreună. Uneori

un conflict nu se poate rezolva. Un studiu al vieții lor ne va ajuta să învățăm cum să avem opinii diferite și să ne comportăm ca niște creștini maturi.

O biografie bună ne ajută să menținem o perspectivă divină asupra vieții.

Când petrecem timp studiind viața unui personaj din Scriptură dobândim o perspectivă mai largă asupra împrejurărilor în care ne aflăm. Este ușor ca mulți dintre noi să devenim îngrijorați, să ne simțim împovărați de eșec. Studiază viața lui Petru și vei descoperi un bărbat condus de emoțiile sale. Extrem de impulsiv, el vorbea fără să gândească și acționa pripit – acțiunile sale l-au făcut să se lepede de Domnul în trei situații diferite în perioada cea mai dificilă a vieții lui Isus pe pământ. Vei găsi încurajare atunci când vei vedea cum l-a restaurat Domnul pe prietenul Său căzut și cum s-a ridicat Petru deasupra acestui teribil faliment.

Așadar, de ce Avraam? Ce are de-a face viața unui nomad antic cu viața noastră?

În ultimii ani, am fost martorii intensificării a ceea ce unii au numit „ateism radical”, promovată de autori precum Richard Dawkins, Sam Harris și răposatul Christopher Hitchens. Ei nu doar că resping existența lui Dumnezeu, dar atacă în mod agresiv credința în Dumnezeu considerând-o un rău ce trebuie eradicat. Unii se îngrijorează întrebându-se unde va duce această tendință civilizația occidentală a secolului XXI. Eu *nu* mă îngrijorez. Deși s-ar putea ca mișcarea să fie una radicală, cu siguranță că nu este nouă. Mai mult decât atât, am aruncat o privire să văd cum se termină istoria omenirii. Mare atenție: Dumnezeu este învingător.

Prin urmare, după ce am stabilit cine este învingător, întrebarea devine: Cum ar trebui să ne trăim viețile noi, cei care credem într-un Dumnezeu Creator, într-o lume care nu-I acceptă existența?

Dacă derulăm istoria suficient de mult în urmă, vom descoperi o vreme în care practic nimeni nu credea în Dumnezeu. Civilizațiile se închinau la mulți dumnezei inventați și oamenii născociau superstiții extreme pentru a explica ceea ce nu puteau explica, însă nu recunoșteau existența adevăratului Creator al

tuturor lucrurilor. În mulțimea de oameni care nu aveau niciun scop, a apărut un om care a început să susțină ceea ce am putea numi „teism radical”. Omul pe care-l cunoaștem azi drept Avraam nu doar că a afirmat existența adevăratului Creator și inexistența tuturor celorlalți dumnezei, dar și-a și mizat întreaga viață pe această convingere.

Azi acest om este cinstit de cea mai mare parte a lumii fiind considerat „părintele credinței”.³ Povestea vieții sale este consemnată în Geneza și ea ne spune multe despre ceea ce trebuie să știm legat de credință. Deși călătoria credinței este unică pentru fiecare persoană, Avraam a luminat o cărare pentru noi ceilalți, deoarece călătoria lui spirituală ne vorbește despre călătoria noastră. Biografia lui Avraam are multe învățături pentru fiecare – chiar și pentru un ateu – care dorește să-L cunoască pe adevăratul Creator.

Deși călătoria credinței este unică pentru fiecare persoană, Avraam a luminat o cărare pentru noi ceilalți, deoarece călătoria lui spirituală ne vorbește despre călătoria noastră.

Viața lui Avraam nu apare prezentată în Geneza decât după aproape un sfert din carte. Când cititorii îl întâlnesc pe Avraam, ei au aflat deja multe lucruri despre Dumnezeu. Așadar, devine firesc să știm și noi câte ceva despre El. Ca să câștigăm timp, haideți să rezumăm ce ne descoperă Biblia despre Dumnezeu.

În primul rând, Dumnezeul Bibliei este singurul dumnezeu care există. El nu este unul dintre mulți; există doar un Dumnezeu și nimeni altul. Biblia neagă validitatea oricărei religii sau filozofii care nu-L recunoaște pe Dumnezeu, așa cum apare El descris în paginile ei, ca obiect unic al închinării. Orice dumnezeu a cărui descriere diferă de cea a Bibliei este ficțiune și, prin urmare, nu există.

În al doilea rând, El este singurul Creator al universului și are atât autoritatea, cât și puterea de a stăpâni peste toată creația, inclusiv peste oameni. Suveranitatea Sa este absolută. Deoarece El este desăvârșit din punct de vedere moral, El este și singurul care poate spune ce este bine și ce este rău. Prin urmare, doar El are calificarea și dreptul de a judeca fiecare persoană.

În al treilea rând, dragostea lui Dumnezeu pentru oameni este infinită. Ea este fără limite. Dragostea Sa nu poate fi măsurată, deoarece nu are sfârșit. El știe totul despre noi, dar totuși ne iubește. Nimic din ceea ce știe despre noi nu-L poate face să ne iubească mai puțin, și indiferent cât de mult am crește în devoțiunea noastră, El nu ne poate iubi mai mult. Iubirea Sa nu este doar infinită, dar este și absolută.

În al patrulea rând, din perspectivă umană, călăuzirea lui Dumnezeu este impredictibilă. Adesea El Își conduce oamenii în locuri și împrejurări surprinzătoare, deoarece El nu colorează liniile trasate de oameni. Deși caracterul Său rămâne același, metodele Sale nu pot fi calculate de parcă ar fi o mașină programată.

În al cincilea rând, binecuvântările pe care ni le dă Dumnezeu sunt uimitoare. Cu toate că El este drept, adesea oferă îndurare. Ne dă mai mult bine decât am merita și ne protejează de multe dureri care ni s-ar cuveni. Cel mai potrivit termen pentru a-I descrie caracterul, valorile și metodele este *harul*. Mai mult, harul Său este imposibil de oprit, chiar și de respingerea noastră plină de rebeliune.

Având în minte aceste realități esențiale, să ne începem studiul detaliat al vieții lui Avraam. În timp ce urmărim călătoria patriarhului de la ignoranța păgână la iluminarea biblică, dă-mi voie să-ți lansez provocarea de a te pune în pielea acestui nomad remarcabil. Când vei citi cuvintele finale ale ultimului capitol, sper că vei fi acceptat cel puțin trei adevăruri importante.

În primul rând, adevărata gândire iluminată se construiește pe adevărul că Dumnezeu, așa cum este prezentat în Biblie, nu doar există, dar Își și conduce creația (vezi Psalmul 111:10 și Proverbe 1:7). Când viața este privită prin lentilele Sale, descoperirile științifice devin mai clare, iar lumea, cu tot haosul și pericolele sale, devine un loc mai puțin înfricoșător.

În al doilea rând, Dumnezeul Bibliei te iubește și Se implică activ în viața ta din ziua în care te-ai născut – și chiar înainte de asta. Lucrul acesta este adevărat, indiferent dacă tu Îi recunoști sau nu activitatea sau alegi să-I recunoști existența.

În al treilea rând, Dumnezeu are un plan pentru tine și acest plan include binecuvântări mai mari decât îți poți imagina. Cu

CHARLES R. SWINDOLL

multe secole în urmă, El a conceput un plan pentru a răscumpăra lumea de rău și a rezervat un loc pentru tine în marele Său plan. Acest plan de răscumpărare a început cu alegerea unui om pe nume Avraam. Deoarece povestea vieții sale este un model pentru povestea vieții mele și a vieții tale, să pornim împreună cu el în această călătorie și să retrăim experiențele sale pe măsură ce învățăm despre acest Dumnezeu care ne iubește atât de mult.

Chuck Swindoll
IANUARIE 2014

CAPITOLUL 1

LA DRUM... FĂRĂ A ȘTI ÎNCOTRO

La început, Dumnezeu a creat totul – universul, soarele nostru, planeta aceasta – și a populat pământul cu plante, pești, păsări, animale și, în cele din urmă, cu oameni. Toate au fost bune... de fapt foarte bune. Întreaga creație era într-o relație simbiotică. Toate acestea până când Adam și soția sa, Eva, primii oameni, au încălcat singura poruncă a Creatorului: ca din milioanele de pomi de pe pământ, să nu mănânce din rodul unui anumit pom (vezi Geneza 2:15-17). Când au ales să mănânce din pomul acela, în ciuda serioasei avertizări a Creatorului, totul s-a schimbat. Totul.

Alegerea lor de a nu-L asculta pe Dumnezeu a fost un act de răzvrătire. Ei au ales să-și urmeze propriile destine în loc să se încreadă în conducerea lui Dumnezeu. Actul lor de răzvrătire a schimbat modul în care funcționează lumea. Înainte de Cădere, totul acționase conform harului lui Dumnezeu, dar din acel moment, lumea a devenit rapid un loc caracterizat de suferință, boală, durere, egoism, violență și moarte. Oamenii s-au născut cu natura rebelă a lui Adam, iar după doar câteva generații, întreaga

rasă umană a devenit atât de corupă și fără speranță de îndreptare încât Dumnezeu a nimicit toți oamenii, cu excepția câtorva – Noe și familia sa (vezi Geneza 6-9).

La doar câteva generații după acest nou început, populația umană s-a refăcut, dar starea ei morală n-a fost cu nimic mai bună. De fapt, pe vremea lui Avraam, omenirea era pe cale să devină din nou fără speranță. Oamenii trăiau conform propriilor reguli care, potrivit informațiilor arheologice, includeau tot felul de vicii și perversiuni. În loc de a căuta să-L cunoască pe Dumnezeu, Creatorul lor, ei au schimbat adevărul cu superstiția. În timp ce stăteau în jurul focului, se întrețineau cu povești despre ființe spirituale mitice ale căror activități ar fi influențat lumea fizică, și-au făurit idoli care să reprezinte acești zei imaginari și apoi au făcut lucruri îngrozitoare ca să le potolească mânia.

Dumnezeu ar fi putut să întoarcă spatele creației. Ar fi putut abandona omenirea și să o lase în ignoranța ei autodestructivă. Nu era obligat din punct de vedere moral să salveze omenirea de răul pe care ea singură și-l crease și pe care îl perpetua. Cu toate acestea, Dumnezeu a conceput un plan de răscumpărare a lumii, începând cu un om. El avea să facă din omul acesta un model al harului salvator și avea să-l statornicească drept părinte fondator al unei națiuni noi și speciale. Cu timpul, pe măsură ce planul urma să prindă contur, această națiune avea să devină mijlocul prin care întreaga lume Îl va putea auzi pe Creator și se va întoarce la El.

Planul de răscumpărare al lui Dumnezeu a început cu alegerea unui om pe nume Avraam.

Omul ales de Dumnezeu

Noi îl cunoaștem pe omul acesta sub numele de Avraam, dar numele lui primit la naștere a fost Avram. Într-un moment critic ale vieții sale, Dumnezeu i-a schimbat numele, dar în primii 99 de ani din cei 175, el a răspuns la numele de Avram.

El a trăit pe la sfârșitul Perioadei timpurii a epocii bronzului (aproximativ 2000 î.Cr.) într-o cetate înfloritoare, plină de viață și cultură cunoscută sub numele de „Ur din Haldeea” (Geneza

1:28). Țara Haldeii – cunoscută și sub numele de Mesopotamia – era situată în Irakul de azi, într-o regiune pe care arheologii și istoricii o numesc leagănul civilizației, deoarece aici oamenii din vechime au locuit pentru prima dată în cetăți și au întemeiat societăți. „Puține perioade din istoria antică sunt la fel de bine documentate prin artefacte și inscripții precum perioada lui Avraam.”¹ Prin urmare, știm o mulțime de lucruri despre cultura, religia, credințele și viața de zi cu zi a acestui om.

Avram a fost un membru obișnuit al societății sale, nefiind diferit de vecinii lui. La nașterea sa, a primit un nume care însemna „tatăl este înălțat” – cel mai probabil o referire la zeitatea căreia i se închina familia sa. Oamenii din Mesopotamia antică se închinau unui panteon de zei mitici, conduși de zeul lună, Sin, pe care îl considerau „domnul cerului” și „creatorul divin”.² Ca și rudele și vecinii săi, Avram s-a închinat idolilor și a acceptat inițial mitologia ca fiind adevărată (vezi Iosua 24:2). Chiar și așa, Dumnezeu i S-a arătat lui Avram și i-a dat porunci care i s-au adresat în mod personal: „Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta” (Geneza 12:1).

Este important să observăm că Dumnezeu nu S-a arătat unui grup de oameni pentru ca apoi să le facă o invitație generală de a-L urma. De asemenea, ar trebui să observăm că nu Avram L-a căutat pe Dumnezeu, ci Dumnezeu S-a apropiat de el. Printr-un act de har, Dumnezeu Și-a băgat mâna în gaura aceea idolatră pentru a-l alege pe Avram dintre toți oamenii.

De ce tocmai acest om? Oare Avram s-a întors de la idolii părinților săi și L-a căutat pe Dumnezeu? S-a făcut el vrednic de îndurarea divină? Nici vorbă! Domnul l-a ales pe Avram din motive pe care le vom cunoaște doar atunci când vom ajunge în cer. Putem afirma cu certitudine că Avram n-a făcut nimic ca să dobândească sau să merite favoarea divină. Cu toate acestea,

Domnul l-a ales pe Avram din motive pe care le vom cunoaște doar atunci când vom ajunge în cer. Avram n-a făcut nimic ca să dobândească sau să merite favoarea divină.

Domnul i S-a arătat acestui ignorant, păcătos și superstițios închinător la idoli și i-a spus: „Ieși din țara ta, din rudenția ta și din

casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Geneza 12:1-3).

Chemarea adresată de Dumnezeu lui Avram a început cu un imperativ – o poruncă clară. Dumnezeu i-a spus să-și lase locurile natale pentru o țară pe care i-o va arăta... mai târziu. Pentru a primi binecuvântările promise, Avram trebuia să lase în urmă toate lucrurile pe care se baza în ce privește siguranța și resursele – țara și rudeniile sale – și să se încreadă că Dumnezeu Își va onora angajamentul. Un autor al Noului Testament, meditănd la strămoșul său, afirmă: „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8).

Oprește-te și gândește-te pentru o clipă. Pune-te în locul lui Avram. Tu ai 75 de ani, iar soția ta, 65 de ani. Ați locuit toată viața într-un loc. Ai o gospodărie pusă la punct în cetatea ta, ai o familie și o comunitate pe care le știi de când te-ai născut. Bruscuț, Domnul ți Se arată într-o formă fizică – fie vizuală, fie auditivă – nu poți nega autenticitatea supranaturalului, și îți spune să-ți faci bagajele și să pornești la drum spre o destinație necunoscută. Îți poți imagina discuțiile pe care le-a avut Avram cu prietenii și vecinii?

„O, văd că-ți faci bagajele, Avram.”

„Da.”

„Chiar pleci din cetate?”

„Da, voi pleca în câteva zile.”

„Știi, de acum încolo nu mai întinerești. Ești gata să iei totul de la început într-un alt loc?”

„Da, Sara și cu mine plecăm.”

„Serios? Și unde plecați?”

„Nu știu.”

„Îți împachetezi tot ce ai, pleci din acest loc unde totul îți este cunoscut și n-ai habar încotro te îndrepti? Ți-ai pierdut mințile?”

Totul în noi ne spune că trebuie să ne ferim să facem schimbări majore fără o planificare atentă. Majoritatea dintre noi vrem să

vedem unde sărim înainte de a ne angaja să facem o săritură. Însă Dumnezeu l-a chemat pe Avram să-l asculte chemarea fără a-i oferi o informație completă. Avram nu a știut unde se duce, așa că nu s-a putut încrede într-un plan bine preconțuit, pe termen lung. Cu toate acestea, Domnul i-a oferit lui Avram *suficientă* informație pentru a lua o decizie rațională.

Când Avram l-a întâlnit pe Domnul, el știa că Dumnezeu este real. Splendoarea uimitoare a prezenței lui Dumnezeu nu i-a lăsat loc de îndoială. Mai mult, Domnul i-a făcut trei promisiuni concrete care au făcut ca ascultarea sa să merite tot deranjul. În timp ce vecinii săi credeau că și-a pierdut mințile, Avram avea motive bine întemeiate să se încreadă în Dumnezeu, chiar fără a cunoaște fiecare detaliu al planului.

Legământul necondiționat al lui Dumnezeu

În tot Vechiul Testament apar diferite tipuri de legăminte – unele între indivizi, altele între națiuni. De asemenea, există mai multe legăminte divine, care sunt contracte sau înțelegeri între Dumnezeu și oameni. În grădina Eden, Creatorul a făcut un legământ cu Adam și Eva: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci” (Geneza 2:16-17). Observați promisiunea: „Căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit” (versetul 17).

Puțin mai departe în Scriptură ajungem la vremea lui Noe, când Dumnezeu a spus: „Sfârșitul oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul. Fă-ți o corabie...” (Geneza 6:13-14). Când apele au scăzut, Domnul a promis: „Fac un legământ cu voi că nici o făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop ca să pustiească pământul... Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ” (Geneza 9:11-13).

Unele legăminte sunt condiționate, însemnând că împlinirea de către o parte depinde de împlinirea de către cealaltă parte. Aceste înțelegeri de obicei includ afirmații de genul dacă/atunci: